Ue aasta laul.

W. Jesus surma ärrawõitja.

Ue aasta piri peäle
Aitnud Jummal astuda,
Kül meil tulleb jälle mele
Taewa Issa tännada,
Kes on aitnud armust läbbi,
Kui meid koormas waew ja többi,
Möda läinud aasta sees,
Jummal olli abbimees.

Ei woi ärraunnustada,
Issa armo kitada.
Temma nimme kulutada,
Lauldes aega witada.
Ta on meid, kes patto orjad,
Sannast, tööst ja möttest kurjad,
Saatnud sure armuga
Sedda aastat näggema.

Oh! siis helde taewa Issa,
Kule meie laulo heält!
Sinna pölgad sedda kissa,
Kus ei olle Waimo meelt.
Sinno Waim meid juhhatago,

Sinno tahtmist öppetago,
Siis wast meie laulo heäl,
Sinnust kuulaks üllewel.

Meiega nüüd tulle liggi
Ue aasta piri peäl.
Issand, sinno armo wäggi
Önnistaggo siin ja seäl,
Meie tööd ja kätte teggo,
Kuiwatago nuttust näggo.
Issand! olle meiega,
Tulgo siis, mis tulleb ka.

Issand, wötta rigi issa
Meie Keisrit kaitseda,
Ja ta körget sugguwössa
Önnistada armuga.
Nälga, katko, söa kärra
Sada kaugele meist ärra,
Kes on ial silmawees,
Olle selle abbimees.

Issand, kui sa wöttad sülle
Meid sel' uel aastal ka,
Mitmest mäest ja orrust ülle,
Woime minna römuga.
Wigo tee meid surma, hauda,
Ei ma karda tuld ei rauda,